

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010403
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3521010403.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milan Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX v Poriadí, trvale bytom C., D. D. XXX/XX, trestne stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona za použitia § 138 písm. h) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 15.11.2023 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/24/2021 zo dňa 29.7.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/24/2021 zo dňa 29.7.2022 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného so spáchania prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona za použitia § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 09.12.2020 v čase asi o 08:30 hod. v meste Myjava porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 5 zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov a z § 4 Všeobecne záväzného nariadenia mesta Myjava č. 4/2017 tým, že nezabránil voľnému pohybu svojho psa - jagdteriéra, kríženca nemeckého pinča, ktorý preliezol plot, ktorým bol oplotený pozemok rodinného domu č. 528/25 na ul. Zuzky Zgurišky a vybehol von na ulicu, kde práve prechádzala poškodená E. F. so svojim psom plemena maltézsky psík, ktorých napadol a to tak, že pes začal hrýzť maltézskeho psíka poškodenej E. F., na čo ho poškodená zdvihla na prsia a následne až nad hlavu, na to pes patriaci obžalovanému na poškodenú E. F. skočil a strhol ju a tá následne spadla na zem, pričom si narazila pravé koleno a palec ľavej ruky, čím poškodenej E. F. spôsobil zranenia, a to zlomeninu pravého kolenného jabĺčka a pomliaždenie posledného článku palca ľavej ruky, ktoré narušili obvyklý spôsob života poškodenej v zmysle obmedzenia chôdze po dobu 5 mesiacov, z tohto 8 týždňov závažným spôsobom.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 56 odsek 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 300 (tristo) eur a podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, sa obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Súčasne podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť poškodenej E. F., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. D. XXX/XX, škodu vo výške 2280,25 eur a poškodenej E. D. G., a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1724,20 eur.

Predmetný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podali odvolanie obžalovaný s obhajcom do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie podané proti všetkým výrokom

napadnutého rozsudku dodatočne písomne odôvodnil. V úvode písomného odôvodnenia odvolania obhajca obžalovaného poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Z obsahu vyššie uvedeného odvolania vyplýva, že toto aj vzhľadom na priebeh hlavného pojednávania či prípravného konania smerovalo proti všetkým výrokom vyššie uvedeného rozsudku.

Dôvodom pre podanie tohto odvolania je predovšetkým konštatovanie súdu v odôvodnení nútia, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že „...obžalovaný spáchal trestnú činnosť a skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba a zo spáchania stíhanej trestnej činnosti je usvedčený výpoveďou poškodenej, ktorá popísala priebeh útoku psa obžalovaného na jej psa akoo aj na ňu a na jej výpoveď podporne nadväzuje výpoveď C. F. C. ako aj na znaleckého posudku MUDr. Ladislava Babiaka, fotografie predložené poškodenou a správa z veterinárnej kliniky KERRI.“

Ďalej súd uviedol, že „Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že dňa 09.12.2020 v čase asi o 08:30 hod. došlo k úteku psa obžalovaného z dvora obžalovaného na adrese jeho trvalého pobytu, a to na verejné priestranstvo, pričom táto skutočnosť nie je medzi stranami (obhajobou, prokuratúrou a poškodenou) sporná, napokon aj obžalovaný potvrdil, že mu ušiel pes, vypovedal ako k úteku psa došlo a vypovedal aj k pôvodu svojho psa a jeho výpoveď o pôvode psa je podporená listinnými dôkazmi, a to oboznámenou správou Regionálneho centra Slobody zvierat Piešťany. Uvedené skutočnosti súd zohľadnil aj pri formulovaní skutku v tomto rozsudku, čím došlo k modifikácii skutku voči obžalobe.“

Mám za to, že takéto odôvodnenie rozsudku vychádza z podstatných chýb, ktoré vydaniu rozhodnutiu predchádzali, najmä pre nejasnosť, neúplnosť skutkových zistení, vrátane skutočnosti, že podľa môjho názoru sa súd nevysporiadal so všetkými skutočnosťami rozhodnými pre riadne zistenie skutkového stavu, v dôsledku čoho vznikajú pochybnosti o správnosti skutkových zistení.

Na tomto mieste považujem za potrebné uviesť, že súd v odôvodnení rozsudku vytvoril vlastný priebeh celej udalosti, nakoľko tento nereflektuje ani výpoveď poškodenej, nakoľko táto nespomínal v žiadnej zo svojich výpovedí a rovnako ani vo výpovedi pred súdom, že by sa opakovane pokúsila zdvihnúť psa poškodenej na ruky. Na tomto považujem za potrebné poukázať na skutočnosť, že poškodená na hlavnom pojednávaní prakticky popísala ako sa prechádzala so svojim psom v deň kedy sa mal skutok stať a následne nevedela popísať, akým spôsobom po tom, ako k nej prišiel pes obžalovaného sa mala ocitnúť na zemi a ako sa mali udalosti odohrať. Napriek uvedenej skutočnosti súd na strane 10 rozsudku uvádza, že „...skočil na poškodenú, čím narušil jej rovnováhu a zhodil ju na zem...“ avšak v skutkovej vete výroku rozsudku uvádza, že „...pes patriaci obžalovanému na poškodené E. F. skočil a strhol ju a následne spadla na zem...“, pričom máme za to, že tieto dve skutkové zistenia ohľadom priebehu skutku sú podstatne odlišné (sotiť na zem a strhnúť na zem), a teda sa domnievame, že ani súd nemá jasno o tom, ako sa skutok stal.

Napriek týmto neobjasneným zisteniam a výpovedi poškodenej je potrebné dať do pozornosti aj jej výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedla nasledovné:

- poškodená vo svojej výpovedi zo dňa 17.08.2021 uviedla, že „odrazu sa pri nás zjavil psík, ktorého som nepoznala, bez vŕdzky, bez majiteľa a stihla som sa len spýtať „A ty si čie? Čie si?“...“

Z uvedeného je zrejmé, že popis rýchleho napadnutia poškodenej a jeho psa psom obžalovaného zrejme neprebehlo tak rýchlo, ako to uvádzala neskôr poškodená.

Rovnako ak súd opiera spáchanie skutku o výpoveď svedka C. F. C., je v tejto súvislosti potrebné dať do pozornosti jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 29.03.2021, ktorá vo svojej výpovedi uviedla „Keď som prišla na miesto, tak psy už boli ticho, na zemi ležala pani pri nej stál pán, pričom som nepoznala ani jedného z nich. Pán, ktorý sa tam nachádzal sa snažil pani ležiacej na zemi pomôcť, avšak malo som pocit, že pani pomoc od neho odmieta...“. Ďalej táto vedkyňa vo svojej výpovedi uviedla: Pani, ktorá ležala na zemi a mala pri sebe vodítko s popruhmi na psíka, ja som si to od nej zobrala a keď to ten biely psík spoznal, nechal sa mi chytiť a navliecť do popruhov. Na tomto psíkovi som nevidela žiadne známky napadnutia, nebol krvavý....“

V neposlednom rade považujem za potrebné dať do pozornosti aj skutkovú argumentáciu súdu vo vzťahu k znaleckému posudku č. 27/2021 vypracovaného MUDr. Ladislavom Babiakom, znalcom z odboru

zdravotníctvo a farmácia , odvetvie chirurgia, z ktorého nevyplýva, že v rámci ujmy na zdraví na strane poškodenej by bol zistený aj akékoľvek pohryzenie od zvieratá. samotný súd v tejto súvislosti uviedol, že v prepúšťacej lekárskej správe nie je zaprotokolované jednoznačné vyjadrenie poškodenej, že ju pes obžalovaného aj pohryzlo, avšak táto absencia podľa súdu žiadnym spôsobom neoslabuje jej výpoveď, pričom poškodená uviedla, že znalcovi túto skutočnosť zabudla uviesť.

Z uvedeného je zrejmé, že pohryznutie poškodenej psom obžalovaného nie je zaprotokolované v prepúšťacej lekárskej správe a toto nebolo uvedené ani znalcovi C. H. I., no i napriek tomu súd toto pohryzenie pripúšťa. Podľa môjho názoru by sa však súd nemal zaoberať skutočnosťami, ktoré neboli preukázané v lekárskejších správach a znaleckom posudku, teda nemal by špekulovať nad skutkovým stavom, ale mal by posudzovať preukázané tvrdenia, medzi ktoré však podľa nášho názoru nepatrí preukázanie pohryzenia, a to práve z dôvodu neuvedenia týchto zranení v lekárskej prepúšťacej správe a nezmiernení sa o nich zo strany poškodenej ani znalcovi. Takýmto spôsobom súd podľa môjho názoru neobjasňuje skutkový stav na základe vykonaných dôkazov, ale skôr špekuluje o priebehu udalostí na mieste, kde malo dôjsť k ujme na zdraví na strane poškodenej.

Ak pohryzenie podľa súdu nie je dôležité podľa súdu pre právnu kvalifikáciu, istotne údaje onom, o tom ako vzniklo a prečo v lekárskejších správach nie je onom ani zmienka má vplyv na vierohodnosť poškodenej. Ak by sme pripustili špekulatívne tvrdenia, mohli by sme tvrdiť, že pes poškodenej pri stretnutí so psom obžalovaného poškodenu strhol, preto sa ocitla v strede komunikácie, zodpovedalo by tomu aj vyvlečenie z vôdzky, či prípadne aj poranenie psa poškodenej, ak by sme pripustili, že táto spadla smerom k nemu. Rovnako k tomuto treba pridať aj skutočnosť, že poškodená sa opomenula zmieniť o tom, že práve obžalovaný bol po jej páde prvou osobou na mieste, ktorá jej ponúkla pomoc, čo opätovne súd vo svetle ostatných okolností prehliada ako okolnosť oslabujúcu vierohodnosť jej tvrdení predovšetkým menením výpovedí poškodenej. K oslabeniu dôveryhodnosti poškodenej smeruje podľa môjho názoru aj článok, ktorý bol uverejnený dňa 06.04.2021 v periodiku „Kopaničiar expres“, pričom v tomto zvláštnym subjektívnym spôsobom popisala skutočnosti prípadu. Tento článok bol predložený súdu ako dôkaz.

V nadväznosti na dôkaznú argumentáciu súdu je potrebné uviesť, že súd uvádza, že „...poškodená spadla a následne sa jej pes vyviekol z postroja s vôdzkou“, pričom takto priebeh udalosti nepopísal ani obžalovaný, ani poškodená, ani nikto zo svedkov. K uvedenému len dopĺňame, že ani obžalovaný a ani nikto so svedkov neuviedol, že by poškodená mala psa na vôdzke.

V neposlednom rade dávame do pozornosti konštatovanie súdu, v ktorom sa súd vyjadruje trvania útoku psa obžalovaného, a to nasledovne: „Nemožno očakávať, že pes obžalovaného bude na psa poškodenej útočiť nepretržite (pes nebude útočiť desiatky minút, či celý deň), ale v istom okamihu musela pominúť snaha psa obžalovaného útočiť...“ Na tomto mieste uvádzame, že je pre mňa nepochopiteľné z akého titulu je súd oprávnený posudzovať správanie psa, či dokonca robiť jeho psychiatrický rozbor, koľko minút by mal útočiť, nakoľko toto zo žiadne dôkazu nevyplýva.

Súd sa rovnako vyjadril aj k fotodokumentácií predloženej obhajobou dňa 22.06.2022, ktorú súd označil za prejav podozrivosti obžalovaného, ktorý na miesto toho, aby sa ponáhlal poškodenej pomôcť, si našiel čas, aby vyhotovil k danej situácii fotografiu. K uvedenému uvádzam, že ak mal obžalovaný priestor vytvárať si fotodokumentáciu je dôvodné sa domnievať, že nevidel dôvod vzhľadom na stav na ceste ponáhlal sa za poškodenu tak, ako keby na mieste samom prebiehal útok na poškodenu alebo jej psa alebo akákoľvek iná situácia vyžadujúca si okamžitý zásah. K tomuto zároveň dopĺňam, že je pre mňa opäť nepochopiteľné, ak súd špekuluje o existencii videozáznamu, čo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, a teda sa súd nevenuje skutkovému objasneniu veci.

Ku skutočnosti, že MUDr. Ladislav Babiak, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, uviedol, že predmetné zranenia vznikli pri stíhanej udalosti považujeme za potrebné uviesť, že takýto záver by súd nemal pripustiť ako dôkaz, nakoľko znalec nie je oprávnený vyjadrovať sa ku skutku, ale k mechanizmu vzniknutých zranení, pričom ani otázkou v znaleckom posudku nebolo či vznikla ujma na zdraví pri skutku, ale či mohla vzniknúť v príčinnej súvislosti so skutkom. Navyiac je potrebné doplniť, že aj samotný súd sa odklonil od skutkovej vety uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia pri výroku, a teda sa skutok podľa rozsudku nestal tak, ako ho posudzoval znalec.

V neposlednom rade zdôrazňujeme aj skutočnosť, že v konaní pred súdom sme namietali skutočnosť, že by prokuratúrou bola preukázané, že ku skutku došlo v zastavanom území mesta Myjava, pričom s touto skutočnosťou sa nevyporiadal v odôvodnení rozsudku.

Záverom považujeme za potrebné sa vyjadriť aj k otázke adhézneho konania, kedy obžalovaný nesúhlasil s uplatneným nárok na náhradu škody, a to predovšetkým vzhľadom na čnosť, že zo strany poškodenej nebolo preukázané, že zakúpené pomôcky boli zaobstarané činnnej súvislosti s jej ujmom na zdraví a predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že tieto boli obstarané na meno jej dcéry, čo taktiež nebolo objasnené, prečo pomôcky kupovala dcéra poškodenej a nie poškodená, keď práva poškodená bola osobou, ktorá mala pomôcky potrebovať. Vzhľadom na uvedené vzniká pochybnosť o tom, či pomôcky boli zakúpené pre poškodenú, a teda že takto vynaložené náklady sú škodou na strane poškodenej.

Na základe uvedeného mám za to, že zo žiadneho procesného úkonu vykonaného v rámci dokazovania v tomto trestnom konaní nevyplýva a nepreukazuje, že ujmu na zdraví na strane poškodenej mala byť spôsobená psom žalovaného tak, ako je to uvedené v skutkovej časti výroku rozsudku zo dňa 29.07.2022. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že samotná E. F. v konaní pred súdom nevedela popísať priebeh napadnutia psom obžalovaného, ako mal tento na ňu skočiť, ako sa z chodníka ocitla v strede miestnej komunikácie. Mám za to, že o týchto skutočnostiach neexistuje jediný dôkaz, všetko je postavené na viackrát menených tvrdeniach poškodenej a fotodokumentácii, ktorú predložila poškodená, z ktorej však nevyplýva žiadna príčinná súvislosť (vrátane časovej súvislosti) medzi skutkom kladeným obžalovanému za vinu a ujmom na zdraví na strane poškodenej, čo fakticky spochybňuje spáchanie skutku obžalovaným. V tejto časti je podľa môjho názoru rozsudok nepreskúmateľný.

Na základe uvedeného navrhujem, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. značkou 2T/24/2021 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie prejednanie.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila poškodená, ktorá uviedla nasledovne:

„Podľa môjho názoru je citovaný rozsudok vecne správny a zákonný, so všetkými skutočnosťami a právnymi posúdeniami sa plne stotožňujem. Ja ako poškodená som viackrát vypovedala pred orgánmi Policajného zboru, písomne sa vyjadrovala na ich výzvy, na výzvy súdu a tak isto som vypovedala na hlavnom pojednávaní. Popísala som pravdivo priebeh udalosti, tak isto pravdivo vypovedali aj predvolaní svedkovia. Tak obžalovaný, ako aj svedkovia neboli na mieste, keď prišlo k predmetnému útoku, preto nemôže obžalovaný stále tvrdiť, že klameme a vymýšľame si. Na hlavnom pojednávaní sme prisahali, že budeme vypovedať pravdu a nič vedome nezamlčovať. Opakujem, pri útoku psa som bola prítomná len ja, bez svedkov a celý priebeh som viackrát opísala na polícii, na súde, v písomných vyjadreniach, ktoré sú súčasťou spisu a podrobne na hlavnom pojednávaní.

Neklamem, nič som si nevymyslela, skutok sa stal presne tak, ako je opísaný v citovanom rozsudku. Pes obžalovanému utiekol, napadol mňa aj môjho psíka a spôsobil mi zranenia, ktoré sú uvedené v rozsudku. To, že v prepúšťacej správe nie je uvedené, že som mala pohryzený prst, nemôžem nijako ovplyvniť, nakoľko ju písal lekár a mne ju len odovzdal.

Zdravotný personál som viackrát upozorňovala na moje zranenie, dostala som však len Betadine, nech si ranu sama očistím. Tak isto súdny znalec sa nemohol po piatich mesiacoch vyjadrovať k zraneniu prsta, ktorý som mala dávno zahojený. Preto som bola nútená si zranenie aspoň odfotiť a nakoniec fotografie predložiť na hlavnom pojednávaní a tento dôkaz súd vyhodnotil ako dôveryhodný a nespochybniteľný.

Tak isto som predložila fotografie môjho psíka, nakoľko svedkyňa C. uviedla, že nebol krvavý. Z fotografií aj vyjadrenia veterinárneho lekára je zrejmé, že mal dohryzenú časť nad análnym otvorom, čo svedkyňa nemusela vidieť, pokiaľ psík bol vystrašený a mal ovisnutý chvost. Ďalšie drobné pohryznutia mal na stehne, ktoré boli viditeľné, až keď sa hojili a bola na nich chrasť.

Obžalovaný pri útoku psa nebol a fotil a nahrával si miesto až po útoku. Ako som uviedla vyššie, akým spôsobom sa skutok stal, som popísala jednak pred orgánmi Policajného zboru, aj v písomných vyjadreniach. V psychickom rozporení po útoku a v strese, v ktorom som bola, je prirodzené, že nepoužijem presne tie isté výrazy, že pes na mňa skočil a zhodil ma na zem alebo pes na mňa skočil a

strhol ma na zem. Sú to podľa mňa identické výrazy a nič nemenia na skutočnosti, že pes obžalovaného na mňa zaútočil, skákal minimálne do výšky jedného metra, keďže som mala svojho psíka na rukách a mala som dohryzené prsty a psík miesto nad análnym otvorom.

Obžalovaný v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré súvisia s prejednávanou vecou. Neustále uvádza veci, ktoré s prejednávanou vecou nesúvisia, napríklad incident spred 7 rokov, kedy sme sa nasťahovali na uvedenú ulicu, oboznamovala som sa s prostredím a nechtiac som vstúpila na pozemok, ktorý vraj bol jeho súkromný, po tomto oznámení som tadiaľ už nešla. Ďalej stále opakovane uvádza, že môj pes nemal vôdzku. Jednak to s prejednávanou vecou nesúvisí a viackrát som uviedla, že ja zákony rešpektujem, dodržiavam a na verejnom priestranstve chodím so psom, ktorý je na vôdzke a tak tomu bolo aj v deň útoku. Vzápätí však obžalovaný uvádza, že na zem ma možno strhol môj pes, jednak má 8 kilogramov a ako by ma mohol strhnúť, keď podľa neho nebol na vôdzke. Zamotáva sa do vlastných výmyslov a klamstiev v snahe odpútať pozornosť od tých skutočností, ktoré sú dôležité pre správne právne posúdenie veci a kvalifikáciu trestného činu.

Ako poškodenej mi súd priznal nárok na náhradu škody vo výške 2280,25 eur. Podľa obžalovaného nebolo preukázané, že zakúpené pomôcky boli zaobstarané v príčinnej súvislosti s mojou ujmom na zdraví a sú pochybnosti, či boli určené pre mňa.

K uvedenému uvádzam, že pred predmetnou udalosťou som nemala ani ja, ani žiadny člen spoločnej domácnosti zdravotné problémy, ktoré by si vyžadovali zakúpenie uvedených zdravotných pomôcok. Objednané a zakúpené boli až po udalosti, čo vyplýva z predložených faktúr a bločkov a boli určené výhradne pre mňa, nakoľko si to moje zranenie a zdravotný stav vyžadovali.

Hospitalizovaná som bola dňa 9.12.2020, operovaná dňa 11.12.2020 a lekár mi uviedol, že budem mať ortézu na celej dolnej končatine, na nohu nemôžem stúpiť a ani nemôžem koleno zohnúť, čo mi však ortéza ani nedovolila. Nakoľko som bola hospitalizovaná bez prístupu na internet, dcéra mi objednávala potrebné zdravotné pomôcky. Neovládám prácu s počítačom a nemám vytvorenú e-mailovú adresu, nemohla som komunikovať s dodávateľom, prípadne s kuriérom, preto objednávky vybavovala moja dcéra a uviedla svoje kontaktné údaje. Zdôrazňujem, že boli určené len pre moju potrebu, a to prenosné WC kreslo bolo objednané 11. 12. 2020, nakoľko som po operácii bola imobilná a bez tejto pomôcky by som musela mať zavedený permanentný katéter alebo používať jednorazové plienky, preto je táto pomôcka vhodnejšia, praktickejšia a hygienickejšia; prenosné WC kreslo nie je dekoratívny nábytok, ktorý by sme zakúpili do domu, ak by si to nevyžadoval môj zdravotný stav, - štvorkolku a prenosné barle boli objednané 24.1. 2021, nakoľko mi ošetrojúci lekár okrem rehabilitácie odporučil aj chôdzu, ide o rehabilitačné pomôcky slúžiace ako podpora pohybu pri chôdzi pre pacientov s pohybovými problémami; tak isto sú určené výhradne pre moju potrebu a používam ich doteraz. V súčasnosti mi ortopéd odporučil tretiu operáciu, vzhľadom k prebiehajúcejmu trestnému konaniu si však nemôžem dohodnúť presný termín operácie, kópiu lekárskej správy zo dňa 27.9.2022 pripájam v prílohe.

Na základe všetkých uvedených skutočností žiadam odvolací súd, aby rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/24/2021 zo dňa 29. júla 2022 ako vecne správny potvrdil.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného a obhajoba navrhla podanému odvolaniu vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac ani iné dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o vine, treste a náhrade škody, z obsahu dôvodov odvolania vyplýva, že v odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom

odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Obhajoba v dôvodoch podaného odvolania vzniesla námietky ohľadom náležite zisteného skutkového stavu na základe nesprávneho postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov. Odvolacie námietky smerovali k spochybneniu skutkových záverov okresného súdu o zodpovednosti obžalovaného za stíhaný skutok, pre ktoré je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, čo zakladá dôvod na zrušenie preskúmaného rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou nesprávnosťou postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v skutkovej vete napadnutého rozsudku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd svoj záver o vine obžalovaného oprel o výpoveď poškodenej E. F., ktorej výpoveď ako jediný priamy dôkaz bola podporená ostatnými nepriamymi dôkazmi vykonanými pred okresným súdom. V tomto ohľade okresný súd správne poukázal nielen na obsah správy Veterinárnej kliniky KERRI zo dňa 9.12.2022, ale aj výpovede svedkyne C. C., a svedka J.. Okresný súd nenechal bez povšimnutia ani výpoveď obžalovaného, ktorý priznal, že potom, čo mu utiekol pes, tohto našiel pri poškodenej, ktorá sedela na ceste. Okresný súd preto dospel k správne skutkovému záveru, že pes obžalovaného sa voľne pohyboval po verejných priestranstvách, kde v priamej príčinnej súvislosti s jeho konaním došlo k ujme na zdraví poškodenej. Podľa názoru odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy tak jednotlivo ako aj v súhrne bez dôvodných pochybností usvedčujú obžalovaného ako držiteľa psa zo zodpovednosti za spáchanie činu, ktorý sa mu dáva za vinu podľa napadnutého rozsudku. Preto ani odvolací súd nemal dôvod pochybovať o vierohodnosti usvedčujúcej výpovedi poškodenej.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval na výpovede svedkov z prípravného konania, odvolací súd upozorňuje, že podľa obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku na hlavnom pojednávaní neboli oboznámené žiadne výpovede z prípravného konania, na ktoré bol okresný súd s poukazom na § 278 ods. 2 Tr. poriadku povinný prihliadať. Z toho dôvodu odvolací súd túto námietku posúdil ako nedôvodnú.

Za bezpredmetnú považuje odvolací súd námietku obhajoby ohľadom sporných vyjadrení poškodenej o priebehu skutku, pretože výsledky dokazovania pred okresným súdom spoľahlivo svedčia záveru, že pes obžalovaného vyvolal sled udalosti, ktoré priamo viedli k ujme na zdraví poškodenej.

V súvislosti s tvrdeniami obhajoby, že vykonaným dokazovaním neboli preukázané pohryznutia na rukách poškodenej, odvolací súd musí dať za pravdu obhajobe, že lekárske správy a v konaní obstaraný znalecký posudok svedčia len o zlomenine pravého kolenného jabĺčka a pomliaždení posledného článku palca pravej ruky poškodenej. Podľa názoru odvolacieho súdu však namietaná skutočnosť nemala žiaden vplyv na posúdenie otázky viny obžalovaného, nakoľko v konaní pred okresným súdom boli vykonané ostatné dôkazy, ktoré potvrdzujú pravdivosť tvrdení poškodenej, čím vo vzájomnej zhode jednoznačne svedčia o vine obžalovaného. Preto poukaz obžalovaného na časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde sa okresný súd vysporiadaval s otázkou pohryzenia poškodenej na rukách, odvolací súd posúdil ako nepodstatný argument pre rozhodnutie vo veci. Z tých istých dôvodov odvolací súd považuje za nepodstatné aj námietky obhajoby týkajúce sa doby trvania útoku psa obžalovaného alebo otázky či bol pes poškodenej na vŕdzke.

K námietke obhajoby o neprípustnosti znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, v ktorom sa znalec vyjadroval aj k právnej otázke, odvolací súd uvádza, že znalecký posudok nie je možné odmietnuť len preto, že znalec nad rámec svojho oprávnenia sa vyjadroval aj k otázkam právnym. Skutočnosť, že znalec vo svojom posudku zaujme stanovisko k otázke, ktorej zodpovedanie prináleží súdu, nerobí tento posudok v jeho vecnej časti nepoužiteľným.

Za nedôvodnú odvolací súd posúdil námietku o nepreukázaní skutku v zastavanom území obce mesta. V konaní pred okresným súdom bola oboznámená fotodokumentácia, z ktorej vyplýva, že ku skutku naozaj došlo v zastavanom území Mesta Myjava.

Preto s poukazom na zistenia okresného súdu prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožnil so skutkovým záverom okresného súdu o vine obžalovaného. Výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom spoľahlivo ustálili ako bezprostrednú príčinu poranení poškodenej konanie psa obžalovaného, ktorý ako jeho držiteľ nesie plnú zodpovednosť za jeho konanie, nakoľko nevykonal všetky potrebné opatrenia na zabránenie opakovaného útoku psa, s ktorého voľným pohybom je vždy spojené možné riziko ujmy na zdraví, čím je založená vedomá nedbanlivosť obžalovaného pri vzniku ujmy na zdraví poškodenej. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočností vyplývajúcej z obsahu napadnutého rozsudku oprávňujú prijať záver, že okresný súd vykonaným dokazovaním objasnil všetky skutočnosti významné pre ustálenie viny obžalovaného, ktorého obrana prezentovaná v podanom odvolaní sa preukázala ako nedôvodná a nepodstatná.

Z vyššie uvedených dôvod sa odvolací súd nestotožnil s názorom obhajoby o danosti existencie vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Pokiaľ ide o výroky o uloženom peňažnom treste odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie výrokov o uloženom peňažnom treste či už z pohľadu možnej nezákonnosti alebo neprimeranosti, pričom ani z podaného odvolania žiadne takéto skutočnosti nevyplývali.

Odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri rozhodovaní o náhrade škody. Výroky o náhrade škody podľa názoru odvolacieho súdu majú plnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktoré preukazujú oprávnenosť a časnosť uplatnených nárokov na náhradu škôd čo do ich výšky ako aj právneho dôvodu.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v podaných odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zbral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok